

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012002
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113012002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému F. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. v bode 1) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a v bode 2) samostatne a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2014, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/128/2013 zo dňa 09. decembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného F. Y. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný F. Y. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. v bode 1) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a v bode 2) samostatne a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. v bode 2) na tom skutkovom základe, že 1) dňa 01.12.2008 v čase o 17.00 hod. t.č. právoplatne odsúdený F. P. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda E. používanom ako S. služba priviezol obž. F. Y. do blízkosti herne S. na ul. N. č. XX, S., a po predchádzajúcej vzájomnej dohode, zahŕňajúcej ich spoločný úmysel lúpežne prepadnúť túto herňu s použitím zbrane t.č. právoplatne odsúdený F. P. zostal stáť vonku v blízkosti herne a sledoval situáciu, keď obž. F. Y. vstúpil do priestorov tejto herne a zozadu oboma rukami zhodil na podlahu herne čašníčku - krupiérku P. E. tak, že musela kľačať a priložením krátkej strelnej zbrane nezisteného kalibru a výrobného čísla k jej hlave z pravej strany ju prinútil zotrvať v tejto polohe, následne išiel za barový pult herne, zo zásuvky ktorého vybral dve peňaženky čiernej farby s finančnou hotovosťou 39.000,- Sk (1.294,56 Eur) a potom t.č. právoplatne odsúdený F. P. a obž. F. Y. ušli z miesta činu; 2) po predchádzajúcej vzájomnej dohode medzi t.č. právoplatne odsúdenými F. P., U. P., H. S. a obžalovanými F. Y. a F. F. o vykradnutí rodinného domu nachádzajúceho sa v obci I. Q. č. XXX a rozdelení úloh, dňa 18.12.2008 v presne nezistenom čase medzi 06.00 hod. a 07.00 hod. t.č. právoplatne odsúdený F. P. priviezol na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia do obce Chocholná Velčice t.č. právoplatne odsúdeného U. P. a obžalovaného F. Y. a obžalovaného F. F., t.č. právoplatne odsúdený H. S. čakal ostatných v garáži nachádzajúcej sa v Trenčíne na Sihoti, následne t.č. právoplatne odsúdený U. P. odišiel pozorovať predmetný rodinný dom I. Q. č. XXX zo záhrady, pričom toho času právoplatne odsúdený F. P. ostal vo vozidle Škoda Octavia a obžalovaní F. Y. a F. F. odišli do vedľajšieho rozostavaného susedného domu sledovať situáciu ohľadom pohybu osôb v predmetnom rodinnom dome a následne obž. F. Y. spolu s obž. F. F. neoprávnene vstúpili na pozemok uvedeného rodinného domu, do ktorého vošli cez zadné neuzamknuté vchodové dvere a v ktorom sa v tom čase nachádzal poškodený L. M., ktorého v rozpore so spoločnou dohodou s t.č. právoplatne odsúdenými U. P., F. P. a H. S. ako aj obžalovaným F. F. uchoпил obž. F. Y. odzadu za krk a odviekol na chodbu uvedeného rodinného domu, kde ho zhodil na zem a na pravú spánkovú časť hlavy mu namieril svojou ním prinesenou zbraňou nezisteného výrobného čísla a kalibru a zároveň mu nariadil, aby nekričal, zatiaľ čo obž. F. F. medzitým vybehol na poschodie uvedeného rodinného domu, kde z úložného priestoru

posteľ v detskej izbe zobral plechovú skrinku s obsahom hotovosti vo výške 5.145,05 Eur (155.000,- Sk) a jednou vkladnou knižkou, pričom všetky tieto veci patrili P. M. a následne z uvedeného rodinného domu odišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, v ktorom boli t.č. právoplatne odsúdení U. P., obžalovaní F. Y. a F. F. a ktoré riadil t.č. právoplatne odsúdený F. P., do garáže v Trenčíne na X., kde ich čakal t.č. právoplatne odsúdený H. S. a kde došlo k spoločnému otvoreniu plechovej skrinky a následnému rozdeleniu peňazí medzi nich.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. v spojení s § 38 ods. 4 Tr.zák. a § 37 písm. h/ Tr.zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil obžalovanému F. Y. povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti S., s.r.o. so sídlom N. XX, S., škodu vo výške 1.294,56 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por., súd uložil obžalovanému F. Y. povinnosť nahradiť poškodenej P. E. škodu vo výške 33,19 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil obžalovanému F. Y. a obžalovanému F. F. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému P. M. škodu vo výške 5.145,05 €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodenú F. X. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že skutky kladené mu za vinu nespáchal a F. a P. klamú, pretože obaja sú kamaráti a spolu v minulosti máme niečo nedoriešené a takto sa mu pomstili. Zároveň žiadal o výmenu obhajcu, lebo s ním nekomunikuje a za celú dobu ho navštívil iba raz.

Za splnenia všetkých procesných podmienok, krajský súd vykonal verejné zasadnutie neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento žiadal vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Zároveň krajský súd preskúmal námietku obžalovaného na zmenu ustanoveného obhajcu, nakoľko tento s ním vôbec nekomunikuje. Zistil, že námietka obžalovaného na výmenu obhajcu nie je dôvodná, že tento si ako obhajca plnil celú dobu svoje povinnosti a skutočnosť, že ho navštívil iba jedenkrát, nie je dôvodom na jeho výmenu.

Zástupca Krajskej prokurátorky Trenčín na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, navrhol, aby krajský súd podľa § 319 Tr.por. zamietol odvolanie ako nedôvodné, napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Obhajca obžalovaného JUDr. Drahomír Kubičina na verejnom zasadnutí uviedol, že je toho názoru, že krajský súd sa dôsledne zaoberal podaným odvolaním, a preto jeho návrh znie, aby súd vo veci zákonne rozhodol.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, treste a náhrade škody vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr.por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy, za udelenia súhlasu od obžalovaného F. Y. oboznámil výpoveď k

žalovanému skutku 1), 2) z prípravného konania, vypočul obžalovaného F. F., vypočul poškodených P. E., D. N., L. M., P. M., svedka F. P., U. P., H. S. a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu.

Krajský súd sa plne stotožnil s hodnotením dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, bol nepochybne a jednoznačne preukázaný. Tvrdenie obžalovaného, že usvedčujúce výpovede F. a P. sú nepravdivé a je to z ich strany pomsta, preukázané ničím nebolo, naopak tieto výpovede v kontexte s ostatnými dôkazmi jednoznačne vypovedajú o priebehu trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný F. Y. dopustil.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu, okresný súd teda nepochybil, keď konanie obžalovaného F. Y. právne posúdil ako pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. v bode 1) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a v bode 2) samostatne a ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. v bode 2).

Vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnúť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a obžalovanému potom uložil podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. v spojení s § 38 ods. 4 Tr.zák. a § 37 písm. h/ Tr.zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajský súd uložený trest obžalovanému považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci všetkým kritériám a zásadám pre ukladanie trestov a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a uložený trest je zákonný a postačujúci na ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že tento trest vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Výroky o náhrade škody rovnako odvolací súd posúdil ako zákonné a nevzhladol žiaden dôvod na ich zmenu.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného F. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.